

[Justitsministerens.]

jeg nævnedes allerede i fredags her i tinget under debatten om politiet, at der er rettet henvendelse til politimestrene i Århus, i Odense og i Ålborg om oprettelse af parkeringskorps i disse byer.

Jeg vil føje til, at jeg håber, at de bevilingsmæssige spørgsmål kan klares, og jeg vil tage op til overvejelse ved et ændringsforslag til finanslovsforslaget at søge tilvejebragt de nødvendige muligheder.

Auken (S):

Jeg vil gerne sige ministeren tak for det i hvert fald tilsyneladende imødekommende svar på spørgsmålet.

Når jeg anvendte så stærkt et udtryk som Ebberød Bank før, så er det, fordi der ud fra en reel betragtning ikke er tale om noget, der påfører det offentlige urimelige udgifter. Der er tale om en arbejdskraft, som ellers ikke ville stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Der er tale om, at det offentliges indtægter bliver styrket som følge af bødeforpræksis, og der er tale om, at værdifuld politimæssig arbejdskraft bliver brugt til egentlig politimæssige opgaver.

Det er på den baggrund, det undrer os og mange andre, som har arbejdet med disse problemer, at det skal tage mange år at få ansat 10 mennesker i Århus til at klare en opgave, som er samfundsøkonomisk rigtig, trafikmæssig nødvendig, og som ikke påfører det offentlige nogen udgifter. Hvis det skal tage så mange år at gennemføre en så lille sag, hvordan skal vi så nogen sinde få løst alle de store problemer, vi står over for?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg tror igen, at jeg egentlig — hvis det var rigtigt, hvad hr. Auken sagde, at denne sag havde taget mange år — burde bede hr. Auken betænke, at jeg ikke har været justitsminister i mange år.

Men i øvrigt er fremstillingen forkert. Allerede i 1973 rettede justitsministeriet henvendelse til politimesteren i Århus. Vi har senere haft forespørgsler også fra andre større provinsbyer, og jeg har så sent som den 18. november 1974 skrevet til hr. Auken, at politiet også i andre byer har givet udtryk for ønsker om at få oprettet disse parkeringskorps, men at jeg ikke mente, at spørgsmålet kunne løses for Århus alene.

Jeg sluttede brevet med at sige, at vi undersøgte, om det var muligt at få bevillingsmæssig dækning, og det er derfor, jeg i dag siger, at jeg overvejer at tage det op ved et ændringsforslag til finanslovsforslaget og at søge tilvejebragt de nødvendige muligheder.

Jeg har i øvrigt ikke den samme opfattelse som hr. Auken, at den bitterhed, han taler om, er så stor. Enhver, der kender sagens sammenhæng, vurderer den nok lidt mere nøgternt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Poulsgaard (FP) til justitsministeren:

„Hvad agter ministeren at foretage i anledning af Jens Jørgen Thorsens optræden ved Det danske Akademis prisuddeling, og vil ministeren påse, at reglerne om blufærdighedskrænkelse kommer til anvendelse?“

(Spm. nr. 126).

Skriftlig begrundelse.

Hr. Thorsen har gang på gang trådt på mange menneskers etiske og moralske følelser. Hvis man ikke agter at anvende reglerne, kan man jo lige så godt ophæve dem, men jeg vil advare mod konsekvenserne af sådan ophævelse.

Poulsgaard (FP):

Jeg er ikke meget for at skabe yderligere reklame for Jens Jørgen Thorsen. Egentlig skulle jeg være Thorsen taknemlig, fordi han igen har rettet søgelyset mod det selvbestaltede danske akademi, som jeg mener aldrig skulle have haft tilskud fra statskassen. Når jeg alligevel har stillet det spørgsmål, om ministeren vil påse, at reglerne om blufærdighedskrænkelse kommer til anvendelse, er det, fordi der gerne i en retsstat skal være lige ret for alle.

Hr. Jens Jørgen Thorsen har før trådt på mange menneskers etiske og moralske følelser. Jeg tænker her på den meget omtalte Jesusfilm, der gud ske lov ingenting blev ud af. Hvis det nu bliver sådan, at man kan trænge ind alle steder og derefter ustraffet smide al tøjet, så kan vi jo lige så godt ophæve loven.

Jeg vil da gerne advare imod konsekvensen af et sådant frisind. Der må være en lille smule anstændighed tilbage i dette sam-